

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(andra avdelningen i utökad sammansättning)
den 13 september 2006 *

I mål T-210/02,

British Aggregates Association, Lanark (Förenade kungariket), företrädd av
C. Pouncey, solicitor, och advokaten L. Van Den Hende,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av J. Flett och S. Meany, båda
i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, inledningsvis företrätt av P. Ormond, därefter av T. Harris och R. Caudwell, samtliga i egenskap av ombud, inledningsvis biträdda av J. Stratford och M. Hall, barristers, därefter av M. Hall,

intervenient,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2002) 1478 slutlig, av den 24 april 2002, i ärendet om statligt stöd N 863/01 — Förenade kungariket/Skatt på ballast,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová och S. Papasavvas,

justitiesekreterare: handläggaren J. Plingers,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 december 2005,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 British Aggregates Association är en sammanslutning av små oberoende företag som bedriver verksamhet i stenbrott i Förenade kungariket. Den har 55 medlemmar som tillsammans bedriver verksamhet i över 100 stenbrott.
- 2 Ballast är korniga, kemiskt inerta material som används inom sektorn för byggnadsindustri och offentliga arbeten. De kan användas i sin naturliga form, till exempel som fyllningsmassa eller ballast, eller blandas med bindemedel som cement (vilket ger betong) eller bitumen. Vissa naturligt korniga material som sand och grus kan erhållas genom siktnings. Andra material, som hård sten, måste krossas före siktnings. Ballast används för olika ändamål och måste uppfylla motsvarande specifikationer. Det ursprungliga materialets fysiska egenskaper avgör om det är lämpligt för det avsedda ändamålet. Specifikationerna för fyllningsmassa är till exempel mindre strikta än de för förstärkningslager, vilka i sin tur är mindre strikta än de för ballast som utsätts för stora påfrestningar, såsom ballast till vägbeläggning eller järnvägsspår. Det finns fler material som kan användas som ballast, där kraven är lägre, än det finns material som svarar mot högre ställda krav.

Finance Act 2001

- 3 Genom sections 16–49 i del 2 av Finance Act 2001 (finanslag för år 2001, nedan kallad lagen) och dess bilagor 4–10 infördes i Förenade kungariket en så kallad Aggregates Levy (skatt på ballast, nedan kallad AGL eller skatten).
- 4 Med tillämpning av förordningen om genomförande av lagen trädde bestämmelserna om AGL i kraft den 1 april 2002.
- 5 Lagen ändrades genom sections 129–133 och bilaga 38 till Finance Act 2002 (finanslag för år 2002). Enligt bestämmelserna i deras ändrade lydelse föreskrivs undantag för avfall (spoils) som uppkommer vid utvinning av vissa mineraler, bland annat skiffer, skifferlera, ball clay och kaolin. Dessutom föreskrivs en övergångsperiod för att införa skatten i Nordirland.
- 6 AGL tas ut till ett belopp om 1,60 pund sterling (GBP) per ton kommersiellt utnyttjad ballast (section 16.4 i lagen).
- 7 I section 16.2 i lagen i dess ändrade lydelse föreskrivs att AGL skall betalas när en viss kvantitet skattepliktig ballast utnyttjas kommersiellt i Förenade kungariket efter lagens ikraftträdande. Den är således tillämplig både på importerad ballast och på ballast som utvinns i Förenade kungariket.
- 8 Enligt section 13.2 a i genomförandeförordningen medges verksamhetsutövaren en skattelättnad, om skattepliktig ballast exporteras eller transporteras ut från Förenade kungariket utan vidare bearbetning.

9 I section 17.1 i lagen i dess ändrade lydelse föreskrivs följande:

”I denna del avses med ballast (med förbehåll för section 18 nedan) sten, grus eller sand samt alla material som tillfälligt eller naturligt utgör del därav.”

10 I section 17.2 i lagen föreskrivs att ballast inte skall beskattas i fyra följande situationer: om den är uttryckligen undantagen, om den förut har använts för byggändamål, om den redan har belagts med skatt på ballast eller om den, när lagen träder i kraft, inte finns kvar på sin ursprungsplats.

11 I section 17.3 och 17.4 i lagen i dess ändrade lydelse föreskrivs vissa undantag från skatten.

12 I section 18.1–3 i lagen i dess ändrade lydelse anges vidare vilka processer som är undantagna från skatten och vilka material som berörs av detta undantag.

Det administrativa förfarandet och tvisten vid den nationella domstolen

13 Genom skrivelse av den 24 september 2001 mottog kommissionen ett klagomål (nedan kallat det första klagomålet) från två företag utan anknytning till sökanden, vilka i enlighet med artikel 6.2 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88] i EG-fördraget (EGT L 83,

s. 1) begärde att deras identitet inte skulle avslöjas för den berörda medlemsstaten. De företag som gav in klagomålen ansåg huvudsakligen att undantaget från AGL:s tillämpningsområde för vissa material, undantaget för export och undantagen för Nordirland utgjorde statligt stöd.

- 14 I en skrivelse av den 20 december 2001 anmälde Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland stödordningen "Etappvis införande i Nordirland av skatten på ballast" till kommissionen.
- 15 I skrivelse av den 6 februari 2002 skickade kommissionen en sammanfattning av det första klagomålet till nämnda medlemsstat och anmodade den att inkomma med synpunkter på klagomålet och att tillhandahålla ytterligare upplysningar om AGL, vilket medlemsstaten gjorde i en skrivelse av den 19 februari 2002.
- 16 Den 11 februari 2002 väckte sökanden talan avseende AGL vid High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division. Sökanden åberopade bland annat att gemenskapsbestämmelserna på området för statligt stöd hade åsidosatts. Genom dom av den 19 april 2002 ogillade High Court of Justice talan men gav sökanden tillstånd att överklaga domen till Court of Appeal (England & Wales). Sökanden överklagade domen, och Court of Appeal beslutade att vilandeförklara målet med hänsyn till att förevarande talan hade väckts vid förstainstansrätten.
- 17 Sökanden hade under tiden genom en skrivelse av den 15 april 2002 till kommissionen lämnat in ett klagomål avseende AGL (nedan kallat sökandens klagomål). Sökanden gjorde härvid huvudsakligen gällande att uteslutandet av vissa material från AGL:s tillämpningsområde och undantaget för export utgjorde statligt

stöd. Vad gäller undantagen avseende Nordirland, som Förenade kungarikets myndigheter hade anmält till kommissionen, anförde sökanden att de var oförenliga med den gemensamma marknaden.

Det omtvistade beslutet

- 18 Den 24 april 2002 antog kommissionen ett beslut om att inte göra invändningar mot AGL (nedan kallat det omtvistade beslutet).
- 19 Den 2 maj 2002 underrättade Förenade kungarikets myndigheter sökanden om det omtvistade beslutet. Beslutet delgavs sökanden formellt genom en skrivelse från kommissionen av den 27 juni 2002.
- 20 I beslutet (skäl 43) fann kommissionen att skatten inte innehåller något inslag av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, eftersom dess tillämpningsområde är motiverat med hänsyn till skattesystemets systematik och karaktär. Den ansåg dessutom att det till kommissionen anmälda undantaget för Nordirland är förenligt med den gemensamma marknaden.
- 21 Kommissionen betonade vid sin beskrivning av AGL:s tillämpningsområde huvudsakligen att skatten kommer att tas ut på naturlig ballast, "som definieras som ballast som framställs av naturliga mineralförekomster genom en första utvinning" och som utgörs av "fragment av sten, sand och grus som kan användas i sin naturliga form

eller efter mekanisk behandling såsom krossning, tvättning och siktning" (skälen 8 och 9). Såvitt avser de uteslutna materialen och de eftersträvade målen uppgav kommissionen följande i skälen 11–13 i det omtvistade beslutet:

"AGL kommer inte att tas ut på material som utgör biprodukter eller avfall som uppkommer vid andra processer. Enligt de brittiska myndigheterna ingår bland dessa material skiffer- och kaolinavfall, gruvavfall, aska, masugnsslagg, glasavfall och gummiavfall. Den kommer inte heller att tas ut på återanvänd ballast, en kategori som omfattar sten, sand och grus som har använts minst en gång (vanligtvis inom sektorn för byggnadsindustri och offentliga arbeten).

Enligt de brittiska myndigheterna är syftet med att utesluta sådana material från AGL:s tillämpningsområde att främja att de används som byggnadsmaterial och minska överdriven utvinning av naturlig ballast och på så sätt uppmuntra en rationell hantering av tillgångarna.

De brittiska myndigheternas preliminära beräkningar bygger på antagandet att AGL kommer att medföra en minskning av efterfrågan på naturlig ballast med i genomsnitt 20 miljoner ton per år, att jämföras med den årliga efterfrågan i Förenade kungariket på runt 230–250 miljoner ton."

- 22 Såvitt avser bedömningen avseende AGL:s tillämpningsområde anges följande i skälen 29 och 31 i det omtvistade beslutet:

"Kommissionen noterar att AGL endast kommer att tas ut på kommersiellt utnyttjande av sten, sand och grus som används som ballast. Skatten kommer inte

att tas ut på dessa material om de används i andra syften. AGL kommer endast att tas ut på naturlig ballast. Den kommer inte att tas ut på ballast som utgörs av biprodukter eller avfall från andra processer (sekundär ballast) och inte heller på återanvänd ballast. Kommissionen anser följaktligen att AGL endast berör vissa verksamhetssektorer och vissa företag. Kommissionen skall därför bedöma huruvida AGL:s tillämpningsområde är motiverat med hänsyn till skattesystemets systematik och karaktär.

... Förenade kungariket har, inom ramen för sin frihet att utforma sitt nationella skattesystem, infört AGL i syfte att maximera användningen av återanvänd ballast eller andra ersättningsprodukter i stället för naturlig ballast samt att främja rationell användning av naturlig ballast, som är en icke förnybar naturtillgång. De miljöskador som Förenade kungariket avser att begränsa med hjälp av AGL är bland annat buller, damm, skador på den biologiska mångfalden och förfölning.”

- 23 Kommissionen har härav i skäl 32 dragit slutsatsen att ”AGL är en specifik skatt med ett mycket begränsat tillämpningsområde, vilket medlemsstaten har definierat med hänsyn till den berörda verksamhetssektorns särskilda beskaffenhet” och att ”skattens struktur och tillämpningsområde avspeglar den klara skillnaden mellan utvinning av naturlig ballast, som medför oönskade miljökonsekvenser, och produktionen av sekundär eller återanvänd ballast, som utgör ett betydelsefullt tillskott vid sidan av den behandling av sten, grus och sand som följer av grävningsarbeten eller andra arbeten eller förfaranden som lagenligt genomförs i olika syften”.

- 24 Såvitt avser undantaget från skatteplikt för exporterad ballast som inte har bearbetats i Förenade kungariket anges följande i skäl 33 i det omtvistade beslutet:

” ... en sådan lösning är motiverad med hänsyn till att ballast kan undantas från skatteplikt i Förenade kungariket om den används i undantagna tillverknings-

processer (till exempel tillverkning av glas, plast, papper, gödselmedel och bekämpningsmedel). Eftersom de brittiska myndigheterna inte kan kontrollera användningen av ballast utanför sitt territorium är undantaget för export nödvändigt med hänsyn till ballastexportörernas rättssäkerhet och för att undvika orättvis behandling vid export av sådan ballast som annars skulle ha omfattats av ett undantag från skatteplikt inom Förenade kungariket.”

25 I skäl 34 slog kommissionen fast följande:

”[D]et följer av en sådan skatts karaktär och allmänna systematik att den inte skall tas ut på sekundär eller återanvänd ballast. Att beskatta utvinning av naturlig ballast kommer att bidra till minskad utvinning av primär ballast, minskad användning av icke förnybara naturtillgångar och minskade negativa miljökonsekvenser. Kommissionen anser därför att eventuella förmåner som uppkommer för vissa företag till följd av definitionen av AGL:s tillämpningsområde är motiverade med hänsyn till skattesystemets karaktär och allmänna systematik.”

Förfarandet

26 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 12 juli 2002.

27 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli samma dag begärde sökanden att målet skulle handläggas skyndsamt i enlighet med artikel 76a i förstainstansrättens rättegångsregler. Den 30 juli 2002 beslutade förstainstansrätten att inte bifalla denna begäran.

- 28 Genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 29 oktober 2002 ansökte Förenade kungarikets myndigheter om att få intervensera i förfarandet till stöd för svarandens yrkanden. Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning tillät denna intervention genom beslut av den 28 november 2002. Intervenienten ingav sin interventionsinlägga och de andra parterna ingav sina yttranden över denna inlägga inom de fastställda fristerna.
- 29 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet utan att vidta föregående åtgärder för bevisupptagning. Parterna besvarade förstainstansrättens skriftliga frågor och lämnade in begärda handlingar inom de fastställda fristerna.
- 30 Parterna utvecklade sin talan och besvarade förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 13 december 2005.

Parternas yrkanden

- 31 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet, utom i den del beslutet avser det undantag som Nordirland har beviljats, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

32 Kommissionen och intervenienten har yrkat att förstainstansrätten skall

- avvisa eller ogilla talan och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

Parternas argument

- 33 Kommissionen har, utan att framställa någon formell invändning om rättegångshinder, gjort gällande att talan inte kan tas upp till sakprövning. Den har anfört att det omtvistade beslutet inte berör sökanden personligen i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 34 Kommissionen har gjort gällande att ett beslut om godkännande av en stödordning, såsom det omtvistade beslutet, är en rättsakt med allmän giltighet. Enligt det vedertagna villkoret om personligt samband (domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002, s. I-6677) berörs sökanden således inte personligen av det beslut om att inte göra invändningar som antogs efter det preliminära granskningsförfarandet enligt artikel 88.3 EG.
- 35 Sökanden har inte visat att åtminstone en av dess medlemmar är personligen berörd av det omtvistade beslutet.

- 36 Kommissionen har i sitt svaromål anförts att när den såsom i det aktuella fallet beslutar att inte inleda det formella granskningsförfarandet, så måste sökanden — för att det skall kunna anses föreligga ett personligt samband — visa att konkurrensställningen för någon av sökandens medlemmar påverkas av det beviljade stödet. Kommissionen har härvid grundat sig på förstainstansrättens dom av den 5 juni 1996 i mål T-398/94, Kahn Scheepvaart mot kommissionen (REG 1996, s. II-477), punkterna 43 och 50, av den 16 september 1998 i mål T-188/95, Waterleiding Maatschappij mot kommissionen (REG 1998, s. II-3713), punkterna 60–65, och av den 21 mars 2001 i mål T-69/96, Hamburger Hafen- und Lagerhaus m.fl. mot kommissionen (REG 2001, s. II-1037), punkt 41.
- 37 Kommissionen har slutligen i dupliken anförts att det tillämpliga kriteriet för att bedöma det personliga sambandet är huruvida sökandens konkurrensställning väsentligen påverkas. Detta gäller både i fall då kommissionen antar ett beslut om att inte göra invändningar och då den antar ett slutligt beslut efter det formella granskningsförfarandet (domstolens dom av den 28 januari 1986 i mål 169/84, COFAZ m.fl. mot kommissionen, REG 1986, s. 391; svensk specialutgåva, volym 8, s. 421).
- 38 Kommissionen har i detta avseende gjort gällande att förstainstansrätten gjorde fel när den i domen i det ovannämnda målet Waterleiding Maatschappij mot kommissionen och i dom av den 5 december 2002 i mål T-114/00, Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum mot kommissionen (REG 2002, s. II-5121), fann att domstolen i sin dom av den 19 maj 1993 i mål C-198/91, Cook mot kommissionen (REG 1993, s. I-2487; svensk specialutgåva, volym 14, s. I-201), och av den 15 juni 1993 i mål C-225/91, Matra mot kommissionen (REG 1993, s. I-3203; svensk specialutgåva, volym 14, s. I-213), fastställde olika kriterier beroende på om beslutet hade antagits efter det preliminära granskningsförfarandet eller efter det formella granskningsförfarandet. Efter att under förhandlingen ha anmodats att ta ställning till räckvidden av domstolens dom av den 13 december 2005 i mål C-78/03 P, kommissionen mot Aktiongemeinschaft Recht und Eigentum (REG 2005, s. I-10737), har kommissionen anförts att domstolen i domen, mot bakgrund av generaladvokaten Jacobs förslag till avgörande, fastslog kriteriet att sökandens konkurrensställning väsentligen skall påverkas av den ifrågavarande stödordningen.
- 39 Sökanden har i det aktuella fallet inte tillhandahållit någon exakt information om någon av sina medlemmar, och det är därför omöjligt att fastställa huruvida åtminstone en av dem har talerätt.

- 40 Kommissionen har tillagt att de nya faktiska omständigheter beträffande fyra av sökandens medlemmar som inte har gjorts gällande förrän i repliken inte kan tas upp till sakprövning.
- 41 Dessa nya faktiska omständigheter visar i vart fall inte att de berörda företagens konkurrensställning väsentligen har påverkats av det omtvistade beslutet. Kommissionen har härvid anfört att de sifferuppgifter som sökanden har lagt fram visar att den största delen av verksamheten för två av sökandens medlemmar, Torrington Stone Ltd och Cloburn Quarry Co. Ltd, inte påverkas av skatten. Det är vidare inte tillräckligt att ett företag är tvunget att kasta bort en del av sina sekundära material såsom avfall.
- 42 Kommissionen har slutligen anfört att även om förstainstansrätten finner att sökanden har talerätt, så är — på grund av att det omtvistade beslutet antogs efter det preliminära granskningsförfarandet — den enda grund för ogiltigförklaring som kan tas upp till sakprövning att kommissionen har underlåtit att inleda det formella granskningsförfarandet. Ett sådant rättsstridigt förfarande kan rättas till genom att det formella granskningsförfarandet inleds. Sökanden skulle emellertid inte ha talerätt såvitt avser det slutliga beslutet.
- 43 Sökanden har anfört att det omtvistade beslutet berör sökanden direkt och personligen både på grund av att dess medlemmar har talerätt och till följd av att sökanden har lämnat in ett klagomål. Ett av de främsta målen med AGL — som bland annat är avsedd att uppmuntra användning av återanvänd ballast och andra material som ersättning för de skattepliktiga materialen — är nämligen att påverka marknadsstrukturen. Skatten har därför en negativ inverkan på konkurrensställningen för alla sökandens medlemmar, vilka samtliga producerar material som är belagda med AGL. I repliken har sökanden i illustrerande syfte redogjort för flera av medlemmarnas konkurrensställning.

- 44 Sökanden har tillagt att den distinktion som kommissionen har gjort såvitt avser möjligheten att ta upp de olika grunderna till sakprövning är artificiell. Om en sökande visar att kommissionen har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning innebär detta nämligen också med nödvändighet att kommissionen har stött på svårigheter som medför en skyldighet att inleda det formella granskningsförfarandet.

Förstainstansrättens bedömning

- 45 Enligt rättspraxis kan andra personer än de som ett beslut är riktat till göra anspråk på att vara personligen berörda endast om beslutet angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett dylikt beslut är riktat till (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, domarna i de ovannämnda målen Cook mot kommissionen, punkt 20, och Matra mot kommissionen, punkt 14, samt senast domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 33).
- 46 I det aktuella fallet är den av sökanden åberopade omständigheten att den har lämnat in ett klagomål avseende AGL till kommissionen och begärt att få delta i förfarandet i egenskap av berörd part i den mening som avses i artikel 88.2 EG inte tillräcklig för att sökanden skall ha egen talerätt beträffande det omtvistade beslutet att inte inleda det formella granskningsförfarandet. Den omständigheten att sökandens klagomål, liksom det första klagomålet, som lämnades in av andra företag, föranledde kommissionen att granska AGL:s tillämpningsområde i det omtvistade beslutet, innebär inte att sökanden kan jämföras med en förhandlingspartner vars ställning har påverkats av detta beslut (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkterna 56 och 57).

- 47 Däremot har sökanden med rätta påpekat att en talan som väcks av en sammanslutning som agerar i en eller flera av dess medlemmars ställe kan tas upp till sakprövning om medlemmarna skulle ha haft talerätt om de själva hade väckt talan (förstainstansrättens dom av den 6 juli 1995 i de förenade målen T-447/93–T-449/93, AITEC m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1971, punkt 60, och av den 22 oktober 1996 i mål T-266/94, Skibsværftsforeningen m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-1399, punkt 50).
- 48 Det ankommer således på förstainstansrätten att i det aktuella fallet pröva huruvida sökandens medlemmar, eller åtminstone vissa av dem, kan anses vara personligen berörda av det omtvistade beslutet.
- 49 I detta avseende skall det erinras om att det, i samband med förfarandet för kontroll av statligt stöd enligt artikel 88 EG, skall göras en åtskillnad mellan å ena sidan den inledande fasen av granskning av stöden, vilken anges i artikel 88.3 EG och som enbart syftar till att göra det möjligt för kommissionen att bilda sig en första uppfattning om huruvida stödåtgärden helt eller delvis är förenlig med den gemensamma marknaden, och å andra sidan den granskningsfas som avses i artikel 88.2 EG. Denna granskningsfas syftar till att göra det möjligt för kommissionen att få kunskap om samtliga omständigheter i ärendet och det är först under denna fas som kommissionen enligt EG-fördraget har en skyldighet att ge berörda parter tillfälle att yttra sig (domstolens domar i de ovannämnda målen Cook mot kommissionen, punkt 22, och Matra mot kommissionen, punkt 16, samt domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 38, och i det ovannämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 34).
- 50 Om kommissionen utan att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG genom beslut med stöd av artikel 88.3 EG fastslår att ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden, kan de personer som omfattas av de processrättsliga skyddsregler som föreskrivs i artikel 88.2 endast göra dessa gällande om de har möjlighet att vid gemenskapsdomstolen väcka talan mot kommissionens beslut (domarna i de ovannämnda målen Cook mot kommissionen, punkt 23, Matra mot kommissionen, punkt 17, och kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 40).

- 51 Av dessa skäl kommer gemenskapsdomstolen att pröva en talan om ogiltigförklaring av ett beslut grundat på artikel 88.3 EG som väckts av en berörd part i den mening som avses i artikel 88.2 EG, om den som väckt denna talan gjort detta i syfte att tillvarata de processuella rättigheter som han åtnjuter enligt den senare bestämmelsen (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 35).
- 52 Personer, företag eller sammanslutningar vars intressen eventuellt skadas av att ett stöd beviljas, det vill säga särskilt företag i konkurrens med stödmottagarna och branschorganisationer, anses vara berörda i den mening som avses i artikel 88.2 EG, och kan således med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG väcka talan om ogiltigförklaring (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 41).
- 53 Om en sökande däremot ifrågasätter det beslut som innehåller själva bedömningen av stödet är det inte tillräckligt att denne kan anses berörd enligt artikel 88.2 EG för att talan skall kunna prövas. Sökanden måste visa att han har en särskild ställning i den mening som avses i domen i det ovannämnda målet Plaumann mot kommissionen. Så är till exempel fallet om sökandens konkurrensställning väsentligen påverkas av det stöd som är föremål för prövning i det aktuella beslutet (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 37).
- 54 Med den förevarande talan har sökanden inte bara ifrågasatt kommissionens beslut att inte inleda det formella granskningsförfarandet, utan även själva det omtvistade beslutet. Förstainstansrätten skall därför pröva huruvida sökanden har angett relevanta skäl för att AGL väsentligen kan påverka åtminstone en av dess medlemmars ställning på marknaden för ballast.

- 55 Såvitt för det första avser avgränsningen av AGL:s materiella tillämpningsområde, framgår det klart av det omtvistade beslutet (skälen 12 och 13) att syftet med skatten är att styra en del av efterfrågan på naturlig ballast till andra produkter som är undantagna från skatten, i syfte att uppmuntra användning av dessa produkter som ballast och att minska utvinningen av naturlig ballast. Enligt de brittiska myndigheternas beräkningar, vilka finns återgivna i det omtvistade beslutet och inte har bestritts, medför skatten en möjlig minskning av efterfrågan på naturlig ballast med i genomsnitt cirka 8–9 procent per år.
- 56 Eftersom syftet med AGL är att generellt förändra marknadsfördelningen mellan naturlig ballast, som är skattepliktig, och ersättningsprodukter, som är undantagna från skatten, återstår det att pröva huruvida den kan medföra en faktisk förändring av konkurrensställningen för vissa av sökandens medlemmar.
- 57 I detta avseende kan, i motsats till vad kommissionen har hävdad, de närmare uppgifter som sökanden har tillhandahållit i repliken särskilt såvitt avser situationen för vissa av dess medlemmar inte anses vara för sent inlämnade enligt artikel 48.1 i rättegångsreglerna. De utgör nämligen en del av utvecklingen av parternas argumentation. De kompletterar endast, som svar på kommissionens argument om rättegångshinder, den argumentation som framförts i ansökan, enligt vilken AGL har en negativ påverkan på konkurrensställningen för företag som säljer skattepliktiga material, såsom sökandens medlemmar. Under alla omständigheter kan gemenskapsdomstolen när som helst granska sakprövningsförutsättningar ex officio, och det finns därför inget som hindrar att den beaktar kompletterande upplysningar i repliken.
- 58 Enligt de kompletterande upplysningarna i repliken, vars riktighet för övrigt varken kommissionen eller intervenienten har bestritt, befinner sig vissa av sökandens

medlemmar, bland annat Torrington Stone, Sherburn Stone Co. Ltd och Cloburn Quarry, i direkt konkurrens med producenter av material som är undantagna från beskattningen, vilka har blivit konkurrenskraftiga tack vare AGL.

- 59 Sökanden har angett att Torrington Stone exploaterar ett stenbrott i Devon. Företaget producerar natursten för byggnadsändamål och sten avsedd för vägbeläggning, som säljs för i genomsnitt mellan ... GBP per ton fritt från stenbrottet (ex works), och huggen sten för byggnadsändamål, som säljs för i genomsnitt ... GBP per ton ex works. Dessa produkter motsvarar 3–5 procent av volymen utvunnen sten. Övriga 95 procent utgörs av rest- och biprodukter som i detta fall utgörs av generell fyllningsmassa (som säljs för i genomsnitt ... GBP per ton ex works) och fyllningsmassa av krossad sten (som säljs för i genomsnitt ... GBP per ton ex works). Bara den huggna stenen för byggnadsändamål är undantagen från AGL. Innan skatten infördes såldes fyllningsmassorna inom en radie på 50 kilometer. Sedan skatten infördes konkurrerar dessa material inom nämnda område med restprodukter som inte är belagda med AGL och som kommer från bland annat kaolinbrotten mer än 80 kilometer därifrån.
- 60 Sherburn Stone exploaterar bland annat Barton-stenbrottet i Yorkshire. Sökanden har angett att företaget producerar material med strikta tekniska specifikationer som används vid tillverkning av höghållfast betong. Dessa produkter, som motsvarar 50 procent av den sten som utvinns, och som har ett genomsnittligt försäljningspris på ... GBP per ton ex works, är belagda med AGL. Av de återstående 50 procenten utvunnen sten producerar Sherburn Stone finmaterial och lerrester, som kan användas som fyllningsmassa och säljs för i genomsnitt ... GBP per ton ex works. Sedan AGL infördes har det blivit allt svårare att få dessa biprodukter sålda, och lagren har blivit ohanterliga.
- 61 Cloburn Quarry exploaterar ett stenbrott i Skottland. Sökanden har förklarat att företaget har inriktat sin produktion på ballast av hög kvalitet som kan bära högre

transportkostnader. Samtliga företags produkter är belagda med AGL. Det röda grus och den granit med strikta tekniska specifikationer som företaget producerar och som används bland annat som ballast eller blandas i höghållfast betong eller med asfalt, säljs till ett genomsnittligt pris av ... GBP per ton ex works. Dessa material konkurrerar inte med material som inte är belagda med AGL, biprodukter som uppkommer vid produktion av kaolin eller skiffer. Däremot säljs 25 procent av biprodukterna från Cloburn Quarry, vilka framför allt utgörs av finmaterial som används till fyllningsmassa och säljs till ett genomsnittligt pris av ... GBP per ton ex works, i konkurrens med material som inte är skattepliktiga.

- 62 Den omständighet som kommissionen har åberopat i syfte att visa att de ovannämnda företagens konkurrensställning inte påverkas, enligt vilken den i omsättning räknat största delen av de ovannämnda företagens verksamhet inte har med ballast att göra och därför inte är belagd med AGL, saknar i detta sammanhang relevans. Den verksamhet som dessa företag bedriver på marknaden för ballast är nämligen inte enbart av marginell omfattning i förhållande till deras huvudsakliga verksamhet. Under alla omständigheter framgår det av ovannämnda sifferuppgifter att en relativt stor del av de ovannämnda företagens verksamhet består i kommersiellt utnyttjande av biprodukterna såsom ballast.
- 63 Mot bakgrund av de av sökanden anförda omständigheterna som nämnts ovan, anser förstainstansrätten att sökanden har visat inte bara att den omtvistade statliga åtgärden kan påverka konkurrensställningen för vissa av sökandens medlemmar, vilka följaktligen har rätt att väcka talan mot kommissionens beslut att inte inleda det formella granskningsförfarandet, utan även att nämnda påverkan är av väsentlig karaktär.
- 64 Kommissionens invändning om rättegångshinder avseende den del av talan som rör godkännandet i det omtvistade beslutet av avgränsningen av AGL:s materiella tillämpningsområde skall därför ogillas.

- 65 Såvitt för det andra avser undantaget för export har sökanden gjort gällande att även detta undantag negativt påverkar konkurrensställningen för de medlemmar som, till skillnad från deras viktigaste konkurrenter på Förenade kungarikets marknad, exporterar väldigt lite eller helt saknar export. Undantaget för export ger nämligen konkurrenterna, och särskilt den konkurrent som exploaterar stenbrottet i Glensanda, varifrån över 90 procent av den exporterade ballasten härstammar, fördelen att inte drabbas av förluster som återspeglas i priset på de produkter som säljs inom Förenade kungariket. Sökandens medlemmar är däremot tvungna att sälja sin beskattade ballast med förlust och att kompensera för skatten genom att fördela den på alla sina produkter.
- 66 Av de ytterligare upplysningar som sökanden har tillhandahållit i form av svar på förstainstansrättens skriftliga frågor framgår att konkurrensställningen för åtminstone en av sökandens medlemmar väsentligen påverkas av undantaget för export. Sökanden har, för övrigt utan att kommissionen eller intervenienten har bestritt uppgifterna, anfört att Cloburn Quarry befinner sig i direkt konkurrens med stenbrottet i Glensanda på marknaden för granit med strikta tekniska specifikationer, som bland annat används som ballast för järnvägsspår (och som är belagd med AGL). Stenbrottet i Glensanda ligger, precis som det stenbrott som Cloburn Quarry exploaterar, i Skottland. Såsom sökanden har anfört i sin replik utan att detta har bestritts av de övriga parterna, exporteras 50 procent av produktionen från stenbrottet i Glensanda. Sökanden har härav med rätta dragit slutsatsen att undantaget för export avseende material med mindre strikta specifikationer sålunda medför en konkurrensfördel på marknaden för ballast med strikta tekniska specifikationer i Skottland för det företag som exploaterar stenbrottet i Glensanda. Cloburn Quarry säljer nämligen sin ballast med mindre strikta specifikationer med förlust i Förenade kungariket och fördelar denna förlust på priset för material med strikta tekniska specifikationer, medan det totala belopp som stenbrottet i Glensanda betalar i form av AGL och som måste överföras på kunderna på den nationella marknaden proportionellt sett är hälften så stort som motsvarande belopp för en konkurrent som inte exporterar.
- 67 Följaktligen skall även kommissionens invändning om rättegångshinder avseende den del av talan som rör godkännandet i det omtvistade beslutet av undantaget för export ogillas.

- 68 Mot bakgrund av ovannämnda omständigheter kan inte heller kommissionens andrahandsargument godtas. Enligt detta argument finns det bara en enda grund som kan tas upp till sakprövning vid en talan om ogiltigförklaring av ett beslut att inte göra invändningar mot en statlig åtgärd som kommissionen har antagit efter den preliminära granskningen av statligt stöd, nämligen att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att inleda det formella granskningsförfarandet. I det aktuella fallet har sökanden, med hänsyn till att konkurrensställningen för vissa av sökandens medlemmar väsentligen har påverkats, rätt att åberopa vilken som helst av ogiltighetsgrunderna i artikel 230 andra stycket EG (se domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 37).
- 69 Talan kan följaktligen tas upp till sakprövning i samtliga delar.

Prövning i sak

- 70 Sökanden har till stöd för sin talan gjort gällande för det första att kommissionen har åsidosatt artikel 87.1 EG, för det andra att motiveringen är bristfällig, för det tredje att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att inleda det formella granskningsförfarandet och för det fjärde att nämnda institution har åsidosatt sina skyldigheter vid den preliminära granskningen. Förstainstansrätten anser det lämpligt att pröva de två första grunderna tillsammans.

Huruvida kommissionen har åsidosatt artikel 87.1 EG och huruvida beslutet är bristfälligt motiverat

Parternas argument

- 71 Sökanden har inledningsvis anført att villkoret om stödets selektivitet är uppfyllt, om ett skattesystem medför att operatörer som med hänsyn till de mål som eftersträvas

med systemet befinner sig i jämförbara situationer behandlas olika, och denna behandling inte motiveras av systemets karaktär eller allmänna systematik (domstolens dom av den 8 november 2001 i mål C-143/99, *Adria-Wien Pipeline* och *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, REG 2001, s. I-8365, punkterna 41 och 42).

72 I domen i det ovannämnda målet *Adria-Wien Pipeline* och *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* fann domstolen att det undantag från en miljöskatt på energikonsumtion som medgavs företag vars konsumtion översteg vissa tröskelvärden innehöll inslag av statligt stöd, eftersom undantaget endast medgavs företag som tillverkade materiella varor. Sökanden har i detta avseende påpekat att *Adria-Wien Pipeline* var ett tjänsteföretag som inte konkurrerade med de företag som omfattades av undantaget.

73 Att AGL betecknas som en skatt av undantagskaraktär i stället för en förmån av undantagskaraktär är i det aktuella fallet en rent formell omständighet som inte påverkar analysen. Kommissionens argumentation, grundad på AGL:s sektoriella tillämpning, ligger mycket nära generaladvokaten Mischos bedömning i förslaget till avgörande i det ovannämnda målet *Adria-Wien Pipeline* och *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (REG 2001, s. I-8369). I domen bortsåg domstolen emellertid från generaladvokatens bedömning, enligt vilken det ifrågavarande skattesystemet inte uppfyllde selektivitetsvillkoret med hänvisning till för det första att undantaget från beskattning inte utgjorde en avvikelse från en normalregel, för det andra att särbehandlingen avsåg olika sektorer och för det tredje att skattens tillämpningsområde hade fastställts enligt objektiva kriterier.

74 I förevarande fall gjorde kommissionen en uppenbart oriktig bedömning när den fann att AGL:s materiella och geografiska tillämpningsområde är motiverat med hänsyn till skattesystemets systematik och karaktär och att AGL följaktligen inte innehåller några inslag av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

- 75 Vad gäller skillnaden mellan skattepliktiga och undantagna material har sökanden inledningsvis hävdade att kommissionen i det omtvistade beslutet inte har definierat den berörda marknaden för naturlig ballast på ett objektivt sätt.
- 76 Sökanden har härvid huvudsakligen hänvisat till den skillnad som inom gruppen naturliga material har gjorts mellan primära material, det vill säga huvudprodukten vid utvinning i stenbrott, och sekundära material, som är biprodukter av lågt värde som oundvikligen uppkommer vid utvinningen av primära material.
- 77 Sökanden anser att det ifrågavarande skattesystemets systematik innebär att AGL borde tas ut på primära material som används som ballast och som skulle kunna ersättas med andra produkter (sekundära produkter från stenbrott eller gruvor, återvunna produkter eller andra ersättningsmaterial). Undantag borde gälla för primära material som inte kan ersättas, liksom för sekundära material som uppkommer vid utvinning av sådana primära material. Om det inte finns några material som kan ersätta de primära materialen medför nämligen beskattning av de två sistnämnda kategorierna av material inte att efterfrågan styrs mot mindre miljöskadliga ersättningsmaterial.
- 78 Sökanden har medgett att begreppen "primära" och "sekundära" material inte används i lagen — i vilken det finns en förteckning över skattepliktiga och undantagna material — och att ovannämnda definitioner inte är de enda möjliga. Sökanden har emellertid anmärkt att kommissionen har använt dessa begrepp i det omtvistade beslutet utan att definiera dem, vilket skapar förvirring.
- 79 I det omtvistade beslutet (skäl 29) har kommissionen dessutom felaktigt slagit fast att AGL "[inte skall] tas ut på ballast som utgörs av biprodukter eller avfall från

andra processer (sekundär ballast)". Emellertid beskattas viss sekundär ballast (såsom restprodukter som uppkommer vid utvinning av kalksten för framställning av kalk eller cement, eller restprodukter som uppkommer vid utvinning av kvartssand, som används vid glastillverkning). Ovannämnda påstående innebär således att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av AGL:s karaktär. Dessutom grundar sig det omtvistade beslutet på en bedömning av AGL såsom denna har fastställts i lagen.

80 Vad gäller målen med AGL har kommissionen i det omtvistade beslutet, i likhet med intervenienten, för övrigt hänfört sig enbart till miljöproblemen i samband med utvinning av material som används som ballast.

81 I motsats till vad kommissionen har anfört är avgränsningen av skattens tillämpningsområde inte förenligt med det eftersträlvade målet, vilket huvudsakligen är att internalisera miljökostnaderna för produktion av ballast och främja användning av återanvända material eller andra ersättningsmaterial i syfte att minska de skadliga miljökonsekvenserna av utvinning. I detta avseende medför lagen i själva verket att jämförbara situationer behandlas olika.

82 För det första tas AGL inte ut på en viktig grupp av primära produkter — bland annat lera, skiffer, kaolin, ball clay och skifferlera — eller deras sekundära produkter. Vid utvinning av dessa produkter i stenbrott uppkommer samma miljökonsekvenser som vid utvinning av skattepliktiga produkter, såsom kalksten och granit. Vissa av de ovan nämnda primära produkterna, såsom ball clay, som används vid kakeltillverkning, och skifferlera, som används vid tegelstenstillverkning, kan emellertid ersättas med material som utvinns i stenbrott i områden där miljön är mindre känslig, eller med sekundära material för tillverkning av andra kakeltyper och hålbäck som kan ersätta tegelstenar.

- 83 Dessutom är material såsom skifferlera och skiffer av låg kvalitet, liksom lera, kaolin och ball clay, som utvinns i ett stort antal stenbrott i Förenade kungariket och används i egenskap av primära material som ballast, undantagna trots att de kan ersättas med andra produkter. Sökanden har härvid motsatt sig kommissionens och intervenientens argumentation, enligt vilken dessa material är undantagna på grund av att de inte utgör ballast. Sökanden har angett att begreppet ballast avser ett materials slutliga användning, och inte en viss kategori material. De ovannämnda undantagna materialen har, bland annat på grund av transportkostnaderna, inte använts som ballast i Förenade kungariket i någon större utsträckning. Att de har undantagits från skatten främjar emellertid användningen av sådana primära material som ballast.
- 84 Att dessa material har uteslutits från AGL:s tillämpningsområde är således inte motiverat, vare sig med hänsyn till AGL:s karaktär eller dess allmänna systematik. Sökanden har i detta avseende åberopat domen i det ovannämnda målet *Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, punkterna 52 och 53, och förstainstansrättens dom av den 23 oktober 2002 i de förenade målen T-269/99, T-271/99 och T-272/99, *Diputación Foral de Guipúzcoa m.fl. mot kommissionen* (REG 2002, s. II-4217), punkt 62.
- 85 För det andra är andra primära material belagda med AGL trots att de inte kan ersättas med andra produkter. Sökanden har härvid nämnt rött grus, som på grund av sin särskilda färg används till beläggning av gång- och cykelvägar, och ballast med strikta tekniska specifikationer, till exempel material som används till vägbeläggning, granit med strikta tekniska specifikationer som används som ballast till järnvägsspår och ballast som används vid tillverkning av betong med liten krympning eller hög hållfasthet. På grund av de tekniska egenskaperna hos dessa material är det knappast möjligt att ersätta dem med andra produkter. Eftersom de är dyra används de inte som fyllningsmassa.
- 86 För det tredje tas AGL ut på sekundära produkter hänförliga till en viktig kategori undantagna primära material, såsom kalksten för tillverkning av cement och kalk,

huggen sten och material såsom kvartssand eller kalksten avsedda för viss industriell användning (till exempel glastillverkning). Dessa primära material kan inte ersättas med andra produkter.

- 87 Dessa inkonsekvenser i förhållande till kommissionens påståenden om skattesystemets systematik och karaktär visar att AGL:s tillämpningsområde i själva verket avspeglar en önskan att undanta vissa sektorer från skatten i syfte att skydda deras konkurrenskraft. Detta bekräftas av flera uttalanden från Förenade kungarikets myndigheter, särskilt uttalandena i samband med en utvärdering av konsekvenserna av lagstiftning om beskattning av ballast, vilken återfinns som bilaga till ansökan, då myndigheterna betonade att "vissa av [de undantagna] materialen utgör en viktig del av produkter som är föremål för världshandel, där Förenade kungarikets producenter skulle hamna i ett konkurrensmässigt ofördelaktigt läge både i förhållande till importörer och vid export" och uttalandena i samband med en studie om miljöskatter i Europeiska unionen, vilken även den finns bifogad ansökan.
- 88 Sökanden har vidare gjort gällande att även undantaget för export av ballast är oförenligt med de miljömål som påstås eftersträvas med AGL. Syftet med undantaget är endast att bevara de brittiska producenternas konkurrenskraft på exportmarknaderna. På området för miljöskatter utgör principen att förorenaren skall betala ett väsentligt kriterium vid bedömningen av huruvida statligt stöd föreligger (förslag till avgörande av generaladvokaten Jacobs i mål C-126/01, GEMO, där domstolen meddelade dom den 20 november 2003, REG 2003, s. I-13769, I-13772). Sökanden har härvid bestritt den motivering för skatten som kommissionen har anfört i svaromålet, enligt vilken AGL är en indirekt konsumtionsskatt. Denna motivering nämns inte i det omtvistade beslutet och är dessutom felaktig. Den är vidare ingen giltig motivering för undantaget för export, vilket framgår till exempel av att export inte är undantagen från den skatt som har införts på ballast i Sverige. Eftersom syftet med skatter på ballast är att tillhandahålla en lösning på miljöproblem i samband med produktionen, borde det normalt inte uppstå någon risk för dubbelbeskattning. Motiveringen i det omtvistade beslutet, vilken grundar

sig på att Förenade kungariket inte kan kontrollera vad den exporterade ballasten skall användas till, är felaktig. Det är i själva verket tack vare de olika kemiska egenskaperna hos ballast lätt att urskilja vilken ballast som är avsedd att användas i de undantagna processerna.

- 89 Sökanden har slutligen hävdad att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat. Kommissionen är skyldig att ta ställning till de ovannämnda fallen av särbehandling — vilka är oförenliga med AGL:s påstådda mål — så länge de inte ”uppenbarligen är irrelevanta, [...] saknar betydelse eller [...] uppenbart saknar direkt samband med saken” (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink’s France, punkt 64).
- 90 Kommissionen har tillbakavisat denna argumentation. Den har hävdad att selektivitetskriteriet är uppfyllt om en sektoriell åtgärd medför en förmån av undantagskaraktär (domstolens dom av den 17 juni 1999 i mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, kallat Maribel, REG 1999, s. I-3671, punkterna 32 och 33, och i det ovannämnda målet Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, punkt 48). Däremot föreligger det inte statligt stöd om ett system medför en skatt av undantagskaraktär i en viss sektor. En sådan åtgärd innebär nämligen inte ett hot mot den inre marknad som bestämmelserna om statligt stöd är avsedda att skydda.
- 91 En skatt av undantagskaraktär innehåller således inget inslag av statligt stöd under förutsättning att den tillämpas på en viss sektor eller att bestämmelserna om skatten följer av systemets karaktär eller allmänna systematik.
- 92 I det aktuella fallet utgör AGL en skatt av undantagskaraktär som tillämpas på en viss begränsad sektor, nämligen sektorn för kommersiellt utnyttjande av naturlig ballast. Den medför ingen selektiv förmån och lockar följaktligen inte investerare, som bidrar till att skapa arbetstillfällen, till Förenade kungariket. Den tas ut även på

ballast från andra medlemsstater på den brittiska marknaden och innebär inte att export subventioneras. AGL omfattas följaktligen inte av bestämmelserna i artikel 87.1 EG, där statligt stöd definieras, utan av fördragets bestämmelser på skatteområdet. Den av sökanden åberopade domen i det ovannämnda målet *Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, är således inte relevant för det aktuella fallet.

- 93 Såvitt avser den lagändring som sökanden har åberopat och som infördes efter det att planerna beträffande den ifrågavarande stödordningen anmälts, har kommissionen angett att den informerades först skriftligen och sedan muntligen om planerna på lagändring innan den antog det omtvistade beslutet.
- 94 Enligt kommissionen innehåller AGL inte något inslag av stöd, eftersom de angivna undantagen från skatten till förmån för vissa material följer av systemets karaktär eller systematik.
- 95 För det första har kommissionen bestritt att det, såsom sökanden har påstått, förekommer inkonsekvenser i fråga om AGL:s tillämpningsområde. Kommissionen har gjort gällande att AGL endast tas ut på naturlig ballast.
- 96 Vidare är vissa typer av material som, särskilt på grund av deras låga pris, kan användas som ballast undantagna i överensstämmelse med systemets karaktär och systematik, eftersom de kan ersätta naturlig ballast.

- 97 Kalksten eller sand som i egenskap av restprodukter från den första utvinningen används som ballast, kan däremot ersättas med återanvänd ballast eller andra ersättningsprodukter, vilket motiverar att de är belagda med AGL. Beskattningen av dem avspeglar dessutom också önskan att ta hänsyn till de miljökostnader som uppkommer till följd av utvinningen.
- 98 Eftersom undantaget från beskattning för vissa material enligt kommissionen är motiverat med hänsyn till systemets karaktär eller systematik kan den av sökanden åberopade omständigheten att dessa material konkurrerar med skattepliktig ballast inte innebära att skatten innehåller inslag av statligt stöd.
- 99 För det andra överensstämmer även undantaget för export med AGL:s systematik.
- 100 Slutligen är det omtvistade beslutet tillräckligt motiverat.
- 101 Intervenienten har anslutit sig till kommissionens synpunkter och betonat att AGL infördes i syfte att säkerställa att miljökonsekvenserna av utvinning av naturlig ballast avspeglas i priserna. Det främsta målet med skatten är att ge ett incitament att använda ersättningsprodukter såsom återanvänd ballast eller andra ersättningsmaterial i stället för naturlig ballast och att främja effektiv användning av ballasten liksom utvecklingen av ersättningsprodukter. Ett andrahandsmål är att bibehålla Förenade kungarikets konkurrenskraft genom att beskatta importerade produkter och undanta export.

- 102 AGL:s struktur och tillämpningsområde är förenliga med skattesystemets systematik eller karaktär, vilket High Court of Justice slog fast i den ovannämnda domen av den 19 april 2002. Skatten är nämligen i enlighet med de eftersträlvade målen tillämplig på all naturlig ballast. Den tas varken ut på material som används på annat sätt än som ballast eller på avfall som uppstår vid andra omvandlingsprocesser.
- 103 Kaolin och ball clay är inte belagda med AGL, eftersom de inte är ballast. Schaktmassor, avfall eller andra biprodukter som uppkommer vid produktionen är också undantagna i syfte att uppmuntra att de används som ersättning för naturlig ballast. Skiffer, kol, lignit och skifferlera är inte naturlig ballast som används som ballast. Avfall från dessa ämnen utgörs av samma material och är därför också undantagna. Kalksten är skattepliktig på grund av att den ingår i kategorin naturlig ballast. Dess biprodukter, som är identiska ur mineralogisk synvinkel, är därför också skattepliktiga. Endast kalksten som används för att tillverka kalk eller cement är undantagen.

Förstainstansrättens bedömning

- 104 Förevarande tvist rör frågan om hur kommissionen tillämpade selektivitetskriteriet i det omtvistade beslutet när den med hänvisning till att "AGL:s tillämpningsområde är motiverat med hänsyn till skattesystemets systematik och karaktär" (skäl 43) slog fast att något statligt stöd inte har förekommit.
- 105 Det skall härvid erinras om att en åtgärd, för att den skall anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, bland annat skall vara ägnad att medföra en

selektiv förmån för enbart vissa företag eller vissa verksamhetssektorer. Med artikeln avses nämligen stöd som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen "genom att gynna vissa företag eller viss produktion".

106 Det framgår av fast rättspraxis att det i artikel 87.1 EG inte görs någon åtskillnad mellan åtgärder som medför lättnader jämfört med de pålagor som normalt åvilar ett företag med hänsyn till åtgärdernas orsaker eller syften, utan de definieras i stället med utgångspunkt från vilka verkningar de har. Följaktligen är varken en sådan åtgärds skattemässiga karaktär eller dess eventuella eftersträlvade sociala eller ekonomiska mål ett tillräckligt skäl för att undanta den från den nämnda artikelns tillämpningsområde (se, beträffande selektiva undantag från socialavgifter, domstolens dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974 s. 709, punkterna 27 och 28, svensk specialutgåva, volym 2, s. 321, och domen i det ovannämnda målet Maribel, punkt 25, och, såvitt avser ett selektivt räntebidrag som beviljades små och medelstora företag (SMF) i syfte att förnya den industriella fordonsparken för att skydda miljön och förbättra säkerheten på vägarna, domstolens dom av den 13 februari 2003 i mål C-409/00, Spanien mot kommissionen, REG 2003, s. I-1487, punkt 46, och förstainstansrättens dom av den 29 september 2000 i mål T-55/99, CETM mot kommissionen, REG 2000, s. II-3207, punkt 53).

107 Vid prövningen av huruvida en åtgärd är selektiv skall gemenskapsdomstolen kontrollera huruvida kommissionen med rätta har funnit att den skillnad i behandling mellan företag såvitt avser förmåner eller bördor som har införts genom den berörda åtgärden kan hänföras till det allmänna tillämpliga systemets karaktär eller systematik. Om grunden för särbehandlingen är andra mål än de som eftersträvas med det allmänna systemet, skall den ifrågavarande åtgärden i princip anses uppfylla selektivitetskriteriet i artikel 87.1 EG (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda målen Italien mot kommissionen, punkt 33, Maribel, punkterna 33 och 39, och Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, punkt 49). Det ankommer på sökanden att lägga fram tillräcklig bevisning (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Spanien mot kommissionen, punkt 53, och förstainstansrättens dom av den 6 mars 2002 i de förenade målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99, Diputación Foral de Álava m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-1275).

108 Denna rättspraxis har för övrigt återgetts i kommissionens meddelande av den 10 december 1998 om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, s. 3).

109 I det aktuella fallet skall förstainstansrätten pröva huruvida den ifrågavarande skatten är selektiv med hänsyn till dess karaktär och beskaffenhet. Prövningen skall ske enligt de kriterier som framgår av ovannämnda rättspraxis. Sökanden har, i syfte att visa att kriterierna är uppfyllda, gjort gällande att avgränsningen av AGL:s materiella tillämpningsområde och undantaget för export inte är förenliga med de angivna miljömålen.

— AGL:s materiella tillämpningsområde

110 Först och främst skall förstainstansrätten pröva sökandens påstående att kommissionen, som enbart har hänvisat till den i lagen angivna förteckningen över skattepliktiga material, i själva verket har utgått från en oriktig definition av AGL:s materiella tillämpningsområde, vilket har medfört att kommissionen i det omtvistade beslutet har gjort en uppenbart oriktig bedömning av skattens karaktär.

111 Sökanden har inte anfört någon beaktansvärd omständighet som talar för att det omtvistade beslutet är grundat på en granskning av AGL såsom denna fastställdes i lagen i dess ursprungliga lydelse. De relevanta bestämmelser i lagen genom vilka skatten infördes hade visserligen ännu inte ändrats när AGL anmälades genom skrivelsen av den 20 december 2001, men anmälan till kommissionen innehöll tydlig information om att lagen skulle ändras genom Finance Act 2002 och att det lagförslag, som enligt skrivelsen skulle komma att utgöra en del av Finance Act 2002, ännu inte hade utarbetats. Av det omtvistade beslutet och av vissa handlingar i målet framgår det dessutom att kommissionen beaktade dessa ändringar när den antog det omtvistade beslutet, särskilt i den del som ändringarna innebar att det infördes ett undantag för avfall som uppkommer vid utvinning av kol, lignit, skiffer eller

skifferlera liksom för de material som anges i section 18(3) i lagen. I sin skrivelse av den 19 februari 2002 till kommissionen förklarade Förenade kungarikets myndigheter nämligen, som svar på en fråga från kommissionen, att syftet med undantaget för vissa av dessa material är att göra det möjligt att använda dem som ersättning för naturlig ballast. Vidare framgår det av det omtvistade beslutet (särskilt skälen 11 och 29) att kommissionen har beaktat undantaget för dessa typer av avfall.

- 112 Vidare kan förstainstansrätten inte heller godta sökandens påstående att det särskilt framgår av skäl 29 i det omtvistade beslutet att kommissionen felaktigt ansåg att alla restprodukter och avfall vid utvinning av sten, sand eller grus är undantagna. Den tolkning av det omtvistade skälet 29 — enligt vilket AGL "[inte skall] tas ut på ballast som utgörs av biprodukter eller avfall från andra processer (sekundär ballast)" — som sökanden har föreslagit grundar sig nämligen på en definition av begreppet sekundär ballast som skiljer sig från den som kommissionen har använt i hela det omtvistade beslutet. Det framgår nämligen av kommissionens svar på förstainstansrättens skriftliga frågor att den har använt begreppet primär ballast för att beteckna i huvudsak ballast som är belagd med AGL, och begreppet sekundär ballast för att beteckna i huvudsak de i lagen exakt angivna undantagna typerna av ballast. Sökanden använder däremot dessa begrepp — vilka enligt båda parterna kan motsvara olika definitioner — för att skilja mellan produkter som utgör föremålet för den huvudsakliga verksamheten i ett stenbrott (primära material) och restprodukter som uppkommer vid utvinning av primära material (sekundära material). Skäl 29 i det omtvistade beslutet innebär följaktligen, med beaktande av beslutets systematik och mot bakgrund av kommissionens förklaringar, endast att AGL inte skall tas ut på restprodukter eller avfall från den första utvinningen när dessa är undantagna från skatteplikt enligt lagen i dess ändrade lydelse. Denna tolkning av skäl 29 bekräftas av den omständigheten att Förenade kungarikets myndigheter i sin skrivelse av den 19 februari 2002 till kommissionen klart och tydligt hade redogjort för skälen för att AGL tas ut på ballast av låg kvalitet som utgör restprodukter av vissa från skatteplikt undantagna material (se punkt 137 nedan).

- 113 Sökandens påstående att det omtvistade beslutet har antagits på grundval av en oriktig bedömning av AGL:s tillämpningsområde kan därför inte godtas.
- 114 Såvitt avser den påstådda oförenligheten mellan AGL:s tillämpningsområde och skattens miljömål skall det inledningsvis påpekas att en skatt kan definieras som en miljöskatt "när den verksamhet som beskattas har en tydligt negativ inverkan på miljön", såsom anges i kommissionens meddelande av den 26 mars 1997 — Miljöskatter och miljöavgifter på den inre marknaden (KOM (97) 9 slutlig, punkt 11). En miljöskatt är således en fristående skatteåtgärd som kännetecknas av sitt miljömål och sitt specifika skatteunderlag. Den innebär att vissa varor eller tjänster beskattas för att miljökostnaderna skall inkluderas i priserna och/eller för att göra återanvända produkter mer konkurrenskraftiga och styra producenter och konsumenter mot miljövänligare verksamheter.
- 115 Det skall härvid betonas att medlemsstaterna, vilka på gemenskapsrättens nuvarande stadium har kvar sin behörighet på det miljöpolitiska området när harmonisering saknas, har rätt att införa sektoriella miljöskatter i syfte att uppnå vissa miljömål, vilka har nämnts i den föregående punkten. Medlemsstaterna är bland annat fria att vid en avvägning mellan olika berörda intressen fastställa sina prioriteter i fråga om miljöskydd och att i enlighet härmed bestämma vilka varor eller tjänster som skall beläggas med miljöskatt. Enbart den omständigheten att en miljöskatt utgör en punktåtgärd som avser särskilda varor eller tjänster och inte kan hänföras till ett allmänt skattesystem som är tillämpligt på alla liknande verksamheter som har en jämförbar inverkan på miljön innebär följaktligen i princip inte att de liknande verksamheter som inte omfattas av miljöskatten skall anses åtnjuta en selektiv förmån.
- 116 Att sådana liknande verksamheter inte beläggs med en miljöskatt som tas ut på vissa särskilda produkter kan inte jämföras med en åtgärd som medför skattelättnader

inom dessa verksamhetssektorer såsom dem som var föremål för bland annat domarna i de ovannämnda målen Spanien mot kommissionen, CETM mot kommissionen och Diputación Foral de Álava m.fl. mot kommissionen. Till skillnad från en miljöskatt som kännetecknas just av sitt tillämpningsområde och mål (se punkt 114 ovan) och som därför i princip inte kan hänföras till något allmänt system, innebar de ovannämnda lättnadsåtgärderna nämligen undantag från ett system av sådana pålagor som normalt åvilade företagen. De två första av de ovannämnda målen rörde en lättnad i form av räntebidrag som under normala kommersiella villkor beviljades till följd av företagens behov av att förnya sina industriella fordon. Mot bakgrund av det ifrågavarande pålagesystemet var inte den omständigheten att syftet med räntebidragen, som för övrigt bara beviljades SME, var att främja förnyande av den industriella fordonsparken för att skydda miljön och förbättra säkerheten på vägarna tillräcklig för att förmånen skulle anses hänförlig till ett system i sig, som sökanden för övrigt inte närmare identifierade (domen i det ovannämnda målet CETM mot kommissionen, punkterna 53 och 54). I det tredje av de ovannämnda målen fann domstolen att den ifrågavarande skattelättnaden, vilken endast beviljades företag med betydande finansiella resurser, stred mot de principer som utgjorde en del av den berörda medlemsstatens skattesystem (punkt 166 i domen).

- 117 Eftersom miljöskatter till sin natur utgör specifika åtgärder som vidtas av medlemsstaterna inom ramen för miljöpolitiken — ett område där medlemsstaterna är behöriga när harmonisering saknas — ankommer det på kommissionen att mot denna rättsliga bakgrund beakta de miljöskydds krav som anges i artikel 6 EG vid bedömningen av huruvida en miljöskatt är förenlig med gemenskapsbestämmelserna om statligt stöd. I nämnda artikel föreskrivs det nämligen att dessa krav skall integreras i utformningen och genomförandet av bland annat en ordning som säkerställer att konkurrensen inom den inre marknaden inte snedvrids.
- 118 Med hänsyn till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har vid tillämpningen av artikel 88.3 EG skall förstainstansrättens prövning av ett beslut av kommissionen att inte inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG dessutom endast avse en kontroll av att reglerna för handläggning

och för motivering har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (domarna i de ovannämnda målen *Matra mot kommissionen*, punkt 25, och *Skibsværftsforeningen m.fl. mot kommissionen*, punkterna 169 och 170).

119 I det förevarande fallet skall förstainstansrätten således mot bakgrund av dessa omständigheter pröva huruvida kommissionen har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning när den i det omtvistade beslutet fann att avgränsningen av AGL:s tillämpningsområde kunde motiveras med hänsyn till de angivna eftersträlvade miljömålen.

120 Den förevarande tvisten skiljer sig i detta avseende från tvisten i det av sökanden åberopade nämnda målet *Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*. I det målet prövade domstolen inte, såsom i förevarande mål, avgränsningen av en miljöskatts materiella tillämpningsområde utan ett partiellt undantag från betalning av en sådan skatt. Undantaget hade införts inom ramen för *Strukturanpassungsgesetz* (österrikisk lag om strukturanpassning) från år 1996 om företags förbrukning av naturgas och elenergi, och beviljades enbart företag som tillverkar materiella varor.

121 I den ovannämnda domen berodde den omtvistade åtskillnaden således inte på vilken typ av produkt som var belagd med den ifrågavarande miljöskatten, utan på om de industriella användarna bedrev verksamhet inom primär- och sekundärsektorerna i den nationella ekonomin. Domstolen slog fast att beviljandet av fördelar för företag vars huvudsakliga verksamhet består i tillverkning av materiella varor inte rättfärdigas av karaktären på och den allmänna systematiken i det skattesystem som infördes med stöd av *Strukturanpassungsgesetz*. Domstolen fann huvudsakligen att eftersom energiförbrukningen hos företag som tillverkar materiella varor är lika

skadlig för miljön som energiförbrukningen hos tjänsteföretag motiverade inte de ekologiska överväganden som legat till grund för Strukturanpassungsgesetz att de båda sektorerna behandlades olika. Mot denna bakgrund underkände domstolen bland annat den österrikiska regeringens argument, vilket byggde på bevarandet av konkurrenskraften hos företag som tillverkar materiella varor, och enligt vilket det var motiverat att enbart sådana företag beviljades delvis återbetalning av de ifrågavarande miljöskatterna med hänsyn till att dessa drabbats förhållandevis hårdare än andra av de nämnda skatterna (punkterna 44, 49 och 52 i domen).

- 122 I det nu aktuella målet har sökanden till stöd för sin talan gjort gällande att definitionen av vilka material som är belagda med AGL inte är förenlig med de angivna miljömålen, utan i själva verket är ett utslag av viljan att undanta vissa sektorer från skatten och att skydda deras konkurrenskraft.
- 123 Förstainstansrätten skall således ta ställning till de av sökanden påstådda inkonsekvenserna i definitionen av AGL:s materiella tillämpningsområde.
- 124 Det framgår uttryckligen av stödanmälan och av det omtvistade beslutet (skälen 5, 16 och 31) att syftet med AGL i huvudsak är att maximera användningen av återanvänd ballast eller andra ersättningsprodukter som ersättning för naturlig ballast och att främja rationell användning av naturlig ballast, som utgörs av icke förnybara naturtillgångar. Vidare hänvisas det i stödanmälan och det omtvistade beslutet mer underförstått även till internaliseringen av miljökostnader i enlighet med principen att förorenaren skall betala. I anmälan och beslutet har det härvid beträffande målen med AGL angetts att "bland miljökostnaderna vid utvinning av sådan ballast som omfattas av skatten ingår bland annat buller, damm, skador på den biologiska mångfalden och förfulning". Dessa mål uttrycks klart i den skrivelse som myndigheterna i Förenade kungariket den 19 februari 2002 tillställde kommissionen.

- 125 I det omtvistade beslutet (skäl 8) definieras naturlig ballast som "ballast som framställs genom en första utvinning av naturliga mineralförekomster" och som "fragment av sten, sand och grus som kan användas i sin ursprungliga form eller efter mekanisk behandling såsom krossning, tvättning och siktning".
- 126 Det är ostridigt mellan parterna att begreppet ballast inte avser en särskild grupp material som kännetecknas av enbart sina fysisk-kemiska egenskaper. Huruvida ett material (sten, sand eller grus) används som ballast beror också på priset på materialet och transportkostnaderna. Det har också framgått att vissa material som är undantagna från skatten, såsom skifferlera och skiffer av låg kvalitet, lera, kaolin och ball clay, i vissa fall används som ballast första gången de används efter utvinningen.
- 127 AGL är således en miljöskatt som huvudsakligen träffar försäljning av naturlig ballast, det vill säga korniga material som efter en första utvinning används inom byggnadsindustrin och vid offentliga arbeten, med undantag för vissa i lagen angivna material. Förstainstansrätten skall pröva huruvida detta tillämpningsområde är förenligt med de eftersträlvade miljömålen (se punkt 124 ovan).
- 128 För det första ingår material som säljs för att användas som annat än ballast inte i den sektor som AGL är tillämplig på. I motsats till vad sökanden har hävdat innebär undantaget från beskattning för nämnda material således inte något undantag från systemet för den berörda miljöskatten. Beslutet att införa en miljöskatt för enbart ballastsektorn — och inte införa den generellt för alla sektorer för utvinning i stenbrott och gruvor som medför samma inverkan på miljön som utvinning av ballast — ingår i den berörda medlemsstatens behörighet att fastställa sina prioriteter inom ramen för sin ekonomi-, skatte- och miljöpolitik. Ett sådant val

kan således inte ge någon anledning att ifrågasätta att AGL är förenlig med de eftersträlvade miljömålen, även om det bakomliggande motivet med ett sådant val är att bibehålla vissa sektors internationella konkurrenskraft (se punkt 115 ovan).

- 129 I detta sammanhang är sökandens argument beträffande undantaget från beskattning för sådana material som skiffer och skifferlera av hög kvalitet, ball clay, kaolin, kol och lignit, vilka i princip är olämpliga som ballast på grund av sina fysiska egenskaper eller sitt pris, inte relevant.
- 130 För det andra hade den berörda medlemsstaten rätt att inom ramen för sin miljöpolitik fritt bestämma vilka material avsedda att användas som ballast som den ansåg det lämpligt att beskatta samt att med hänsyn till de eftersträlvade miljömålen utesluta vissa material från AGL:s tillämpningsområde — bland annat skifferlera och skiffer av låg kvalitet, lera samt avfall från kaolin och ball clay — även i fall då dessa efter utvinningen används som ballast. Intervenientens och kommissionens förklaring, enligt vilken undantaget från beskattning för dessa material, vilka hittills endast i liten utsträckning har använts som ballast på grund av höga transportkostnader, gör det möjligt att använda dem som ersättning för sådan naturlig ballast som är belagd med miljöskatt och kan på så sätt bidra till en rationalisering av utvinningen och användningen av naturlig ballast, är godtagbar med hänsyn till de eftersträlvade miljömålen.
- 131 Det framgår nämligen av AGL:s tillämpningsområde, liksom av skrivelsen av den 19 februari 2002 från Förenade kungarikets myndigheter till kommissionen, att syftet med AGL är just att minska och rationalisera utvinningen av sådana material som normalt används som ballast — vilka utgör 70 procent av de mineraler som utvinns i Förenade kungariket — bland annat genom att främja deras ersättning med återanvända material eller andra naturliga material som är undantagna från beskattning, som till exempel schaktmassor eller avfall från skiffer, skifferlera, lera, kaolin eller ball clay.

- 132 Dessutom har kommissionen, utan invändning från sökanden, hävdad att det finns stora och ofta gamla lager av schaktmassor av skiffer (eller skiffer av låg kvalitet) i slagghögar i Wales, samt av kaolin och ball clay i Devon och Cornouailles. Dessa lager anses för närvarande som avfall och förfular omgivningarna. Enligt skrivelsen från Förenade kungarikets myndigheter av den 19 februari 2002 är de i vissa fall belägna i nationalparker. Undantaget från beskattning vid försäljning av dessa material i form av ballast gör att de blir konkurrenskraftiga i förhållande till annan naturlig ballast och lagren kan på så sätt åter komma till användning. Vidare har kommissionen under förhandlingen angett att kalksten kan utvinnas utan att särskilt mycket avfall uppkommer, till skillnad från vad som gäller för skiffer där utvinningen, på grund av att skiffer är skört, oundvikligen ger upphov till en betydande mängd avfall.
- 133 Mot denna bakgrund räcker inte sökandens argument beträffande miljökonsekvenserna vid utvinning av skiffer, skifferlera, lera, kaolin och ball clay för att det skall anses att undantaget från beskattning för dessa material är oförenligt med de eftersträlvade miljömålen och att det därför innebär en selektiv förmån för de berörda verksamhetssektorerna. Sökanden har i detta avseende inte anfört någon övertygande omständighet som ger anledning att med hänsyn till de angivna målen ifrågasätta rättsenligheten i den nationella lagstiftarens val att beskatta enbart försäljning av sådan ballast vars utvinning anses vara den huvudsakliga orsaken till miljöförstöringen, såsom framgår av den ovannämnda skrivelsen av den 19 februari 2002.
- 134 Under dessa omständigheter anser förstainstansrätten att undantaget från beskattning för vissa naturliga material som används som ballast, vilket föreskrivs i lagen i dess ändrade lydelse, inte är oförenlig med de angivna miljömålen och skäligen kan anses motiverad med hänsyn till AGL:s karaktär och systematik.
- 135 För det tredje skall förstainstansrätten pröva sökandens argument enligt vilka AGL:s tillämpningsområde är inkonsekvent definierat, särskilt i fråga om ballast med strikta tekniska specifikationer (material som används för vägbeläggning, granit som

används som ballast, ballast som används till tillverkning av betong med liten krympning eller hög hållfasthet) och rött grus (som används för beläggning av gång- och cykelvägar), som inte kan ersättas med andra produkter. Såsom sökanden har påstått medför visserligen beskattning av dessa material — vilka inte används som fyllningsmassa, eftersom de är dyra — i princip inte att efterfrågan styrs mot ersättningsprodukter såsom återanvänd ballast, så att utvinningen av naturlig ballast minskar. Denna beskattning kan emellertid rimligen sägas svara mot ett av målen med AGL, nämligen att internalisera de miljökostnader som är knutna till produktionen av naturlig ballast.

136 Härvid skall det påpekas att skatten, som uppgår till 1,60 GBP per ton skattepliktig ballast, motsvarar ungefär de genomsnittliga miljökostnaderna vid utvinning av ballast i Förenade kungariket, vilka har beräknats till 1,80 GBP per ton. Detta framgår av uppgifterna i rapporten från april 2001 som upprättats av Ecotech Research & Consulting, "Study on the Economic and Environmental Implications of the use of Environmental Taxes and Charges in the European Union and its Member States" (Studie om de ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna av miljöskatter och miljöavgifter i Europeiska unionen och dess medlemsstater), som sökanden har lagt fram. I denna rapport betonas för övrigt vikten av en tillräckligt hög skatt. De ovannämnda uppgifterna bekräftar sålunda att beskattning av de berörda materialen kan anses berättigad med hänsyn till kraven som hänför sig till principen att förorenaren skall betala.

137 Principen att förorenaren skall betala motiverar även beskattningen av restprodukter från utvinningen av material som inte kan ersättas med andra produkter, särskilt ballast av låg kvalitet som är restprodukter från utvinning av kalksten avsedd att användas vid tillverkning av cement och kalk, huggen sten och kvartssand som används vid glastillverkning, såsom framgår av skrivelsen av den 19 februari 2002 från Förenade kungarikets myndigheter. Beskattningen av dessa produkter kan dessutom motiveras med målet att uppmuntra rationellare utvinning och behandling av ballast i syfte att minska andelen ballast av låg kvalitet, även detta mål åberopat av intervenienten i den ovannämnda skrivelsen. Denna andel, som varierar

från stenbrott till stenbrott kan nämligen förändras i ett och samma stenbrott, vilket sökanden har betonat. Kommissionen har i detta avseende bland annat i svaromålet obesträtt betonat den relativt blygsamma prisskillnaden mellan ballast av låg kvalitet och de icke utbytbara material av vilka de utgör biprodukter.

- 138 Härav framgår det klart att det saknas grund för sökandens samtliga argument till stöd för påståendet att definitionen av AGL:s materiella tillämpningsområde är oförenlig med de eftersträlvade miljömålen.
- 139 Sökanden har följaktligen inte visat att det omtvistade beslutet är behäftat med en uppenbart oriktig bedömning i den del kommissionen fann att avgränsningen av AGL:s materiella tillämpningsområde inte innehåller inslag av statligt stöd.
- 140 I detta skede skall förstainstansrätten pröva grunden att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat såvitt avser bedömningen av AGL:s materiella tillämpningsområde. Sökanden har härvid påstått att kommissionen inte har motiverat de skillnader i behandling med avseende på skatteplikt för AGL som nyss har prövats.
- 141 Enligt fast rättspraxis skall den motivering som krävs enligt artikel 253 EG vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Kravet på motivering skall bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt och personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga

omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 253 EG inte skall ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågavarande området (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 63, och dom av den 13 januari 2004 i mål T-158/99, Thermenhotel Stoiser Franz m.fl. mot kommissionen, REG 2004, s. II-1, punkt 94).

- ¹⁴² Härav framgår att kravet på motivering av ett beslut om statligt stöd inte skall bedömas med hänsyn till det intresse av information som enbart den medlemsstat som beslutet är riktat till har (förstainstansrättens dom av den 25 juni 1998 i de förenade målen T-371/94 och T-394/94, British Airways m.fl. och British Midland Airways mot kommissionen, REG 1998, s. II-2405, punkt 92). När kommissionen godkänner en åtgärd efter den preliminära granskningen enligt artikel 88.3 EG skall den kortfattat lägga fram de huvudsakliga skälen för beslutet om godkännande, så att de berörda får kännedom om skälen till beslutet och får möjlighet att väcka talan mot nämnda beslut i syfte att utnyttja sina processuella rättigheter enligt artikel 88.2 EG.
- ¹⁴³ Vad särskilt beträffar ett beslut genom vilket kommissionen avslutar den preliminära granskningen och fastslår att en åtgärd som är föremål för ett klagomål inte är ett statligt stöd, är kommissionen under alla omständigheter skyldig att i tillräcklig mån underrätta klaganden om skälen för att de faktiska och rättsliga omständigheter som åberopats i klagomålet inte var tillräckliga för att bevisa förekomsten av ett statligt stöd. Kommissionen är emellertid inte skyldig att ta ställning till omständigheter som uppenbarligen är irrelevanta, som saknar betydelse eller som uppenbart saknar direkt samband med saken (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 64).
- ¹⁴⁴ I det aktuella fallet framgår det bland annat av skälen 31, 32 och 34 i det omtvistade beslutet att kommissionen fann att AGL:s tillämpningsområde är motiverat med

hänsyn till skattesystemets systematik och karaktär, eftersom AGL utgör en specifik miljöskatt vars mycket begränsade tillämpningsområde har definierats av den berörda medlemsstaten, vilken har rätt att fritt fastställa sitt nationella skattesystem med utgångspunkt från den berörda verksamhetssektorns karaktär. Kommissionen betonade i huvudsak att den åtskillnad som gjorts mellan de beskattade grupperna och de som är undantagna från beskattning är motiverad med hänsyn till behovet att dels minska utvinning av ballast som medför oönskade konsekvenser för miljön och främja en rationell användning av nämnda ballast, dels främja användning av återanvänd ballast eller andra ersättningsmaterial i syfte att minska användningen av icke förnybara naturtillgångar och dess miljöskadliga konsekvenser.

- 145 Kommissionen har sålunda kortfattat men tydligt lagt fram skälen till att den avslog de invändningar som sökanden hade anfört i sitt klagomål, och för vilka kommissionen mycket koncist har redogjort i skälen 14 och 15 i det omtvistade beslutet. Sökanden hade invänt mot den åtskillnad som har gjorts mellan å ena sidan de material som beskattas med AGL, såsom vissa restprodukter av låg kvalitet (till exempel restprodukter av kalksten som utvinns för att användas vid tillverkning av kalk eller cement) eller sandsten, som enligt sökanden beskattas även om den inte är avsedd att användas som ballast, och å andra sidan vissa undantagna restprodukter (såsom avfall från skiffer och kaolin som används som ballast, vilka nämns i skäl 11 i det omtvistade beslutet). Sökanden hade hävdade att en sådan åtskillnad var ägnad att snedvrider konkurrensen mellan dessa olika kategorier av material och att den inte kunde motiveras med hänvisning till systemets karaktär eller systematik.

- 146 Mot bakgrund av ovannämnda omständigheter och med hänsyn till att medlemsstaterna har rätt att fritt utforma sin skatte- och miljöpolitik, vilket påpekas i det omtvistade beslutet (skälen 31 och 32), genom att såsom i det aktuella fallet inrätta en sektoriell miljöskatt (se punkterna 115, 116, 128 och 130 ovan) samt till den omständigheten att sökanden är en sammanslutning av informerade ekonomiska aktörer kan det omtvistade beslutet, i vilket kommissionen koncist har redogjort för de huvudsakliga skälen till beslutet, inte anses vara bristfälligt motiverat.

— Undantaget för export

- 147 Sökanden har anfört att även undantaget för export av ballast är oförenligt med AGL:s påstådda miljömål. Syftet med detta undantag är enbart att bibehålla de brittiska producenternas konkurrenskraft på exportmarknaderna.
- 148 Det skall inledningsvis erinras om att AGL tas ut på användning och försäljning av naturlig ballast i Förenade kungariket. Import av naturlig ballast beskattas och export av naturlig ballast är undantagen från beskattning. Syftet med undantaget är enligt Förenade kungarikets myndigheter att "säkerställa att naturlig ballast som producerats i Förenade kungariket behandlas på samma sätt som sådan som producerats i andra medlemsstater" (skäl 22 i det omtvistade beslutet). Kommissionen har i det omtvistade beslutet (skäl 33) angett att undantaget är motiverat med hänsyn till att myndigheterna i Förenade kungariket inte kan kontrollera huruvida material används som ballast utanför dess territorium.
- 149 Kommissionen och intervenienten har vid förstainstansrätten närmare förklarat denna motivering. Kommissionen har särskilt betonat att AGL är en indirekt konsumtionsskatt vilken som huvudregel utgår i de medlemsstater där förbrukningen sker, i syfte att undvika eventuell dubbelbeskattning av de exporterade produkterna. Intervenienten har anfört att artikel 91 EG medger att export undantas från en intern skatt under förutsättning att det undantagna beloppet inte överstiger det betalade skattebeloppet.
- 150 Denna motivering, grundad på att AGL är en indirekt skatt, skall beaktas, eftersom den — i motsats till vad sökanden har anfört — hör samman med kommissionens motivering i det omtvistade beslutet och därför inte kan anses som en ny motivering som har gjorts gällande först efter det att beslutet antogs. Att kommissionen lade

tonvikten på kontrollen av huruvida de berörda materialen används som ballast tyder nämligen på att kommissionen i det omtvistade beslutet hänförde sig till att den ifrågavarande åtgärden utgör en indirekt skatt som läggs på produkterna och inte på företagen.

- 151 I det förevarande fallet kan det konstateras att AGL, som — i motsats till vad sökanden har anfört i sin analys — tas ut på försäljning av ballast och således träffar produkterna och inte producenternas inkomster, verkligen utgör en indirekt skatt som styrs av principen att beskattning i överensstämmelse med artikel 91 EG skall ske i destinationslandet.
- 152 En skatteåtgärd av specifik karaktär som är motiverad med hänsyn till skattesystemets interna systematik omfattas enligt rättspraxis inte av artikel 87.1 EG (domarna i de ovannämnda målen *Diputación Foral de Álava m.fl. mot kommissionen*, punkt 164, och *Diputación Foral de Guipúzcoa m.fl. mot kommissionen*, punkt 61).
- 153 I det aktuella fallet kan undantaget för export därför inte anses medföra en selektiv förmån för exportörerna, eftersom det är motiverat med hänsyn till att AGL är en indirekt skatt. Den berörda medlemsstaten hade nämligen rätt att gynna de hänsyn som hänger samman med det berörda skattesystemets struktur jämfört med de eftersträlvade miljömålen. Den av sökandena påstådda omständigheten att andra medlemsstater gör andra val är irrelevant.
- 154 Härav följer att kommissionen inte har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den i det omtvistade beslutet fann att undantaget för export inte utgör statligt stöd.

- 155 Såvitt i övrigt gäller motiveringen i det omtvistade beslutet har kommissionen med utgångspunkt i AGL:s struktur gett en tillräcklig motivering till avslaget på sökandens klagomål i den del detta rörde den selektiva förmån som exportörerna påstods ha erhållit till följd av undantaget för export.
- 156 Med hänsyn till det ovan anförda kan talan inte vinna bifall på grunderna att kommissionen har åsidosatt artikel 87.1 EG och att beslutet är bristfälligt motiverat.

Huruvida kommissionen har åsidosatt skyldigheten att inleda det formella granskningsförfarandet

Parternas argument

- 157 Enligt sökanden leder de påstådda inkonsekvenserna i avgränsningen av AGL:s tillämpningsområde oundvikligen till slutsatsen att bedömningen av AGL var förenad med allvarliga svårigheter. Dessa svårigheter har även bekräftats genom de viktiga skäl som High Court of Justice slog fast i den ovannämnda domen av den 19 april 2002, liksom genom uttalanden från myndigheterna i Förenade kungariket, enligt vilka AGL:s tillämpningsområde fastställdes i syfte att skydda de från skatteplikt undantagna sektorernas internationella konkurrenskraft. Undantaget för skifferlera och skiffer och för export strider dessutom mot principen att förorenaren skall betala. Kommissionen har för övrigt i svaromålet själv medgett att bedömningen av AGL mot bakgrund av artikel 87.1 EG medförde ett stort antal komplicerade frågor, särskilt beträffande avgränsningen av den berörda marknaden.

- 158 Den omständigheten att Förenade kungarikets myndigheter inledde en enkätundersökning den 9 december 2002 visar dessutom att myndigheterna stötte på svårigheter vad gäller förenligheten mellan AGL:s tillämpningsområde och de eftersträlvade miljömålen.
- 159 I övrigt visar kommissionens hänvisning i svaromålet till den berörda medlemsstatens intresse av ett snabbt beslut och till risken för att systemet för kontroll av statliga stöd sätts ur spel att kommissionen har grundat sig på andra kriterier än kriteriet "allvarliga svårigheter".
- 160 Även under antagandet att det omtvistade beslutet inte är behäftat med en uppenbart oriktig bedömning, vilket sökanden har ifrågasatt, innebär beslutet icke desto mindre att kommissionen har åsidosatt artikel 88.3 EG, enligt vilken kommissionen borde ha inlett det formella granskningsförfarandet.
- 161 Kommissionen har invänt att det stod klart att AGL utgör en skatt av undantagskaraktär som inte omfattas av reglerna om statligt stöd, att det var motiverat att undanta ersättningsprodukter från kategorin naturlig ballast med hänsyn till systemets karaktär eller allmänna systematik och att den ordning som allmänt gäller för indirekta konsumtionsskatter inte är hänförlig till området för statligt stöd.
- 162 Intervenienten har angett att syftet med den enkätundersökning rörande ballast som utgörs av avfall vilken inleddes den 9 december 2002 var att samla information om sådan ballast för att utreda om det var lämpligt att undanta den från beskattning och om ett sådant undantag var till fördel för industrin och kunde genomföras utan orimlig belastning för företagen och utan risk för missbruk. Den enkätundersökning som sökanden har åberopat kan inte anses utgöra stöd för att behandlingen av avfall är oförenligt med målen med skatten.

Förstainstansrättens bedömning

- 163 Inledningsvis skall förstainstansrätten pröva kommissionens argument enligt vilket allvarliga svårigheter att bedöma en stödåtgärd inte innebär att kommissionen är skyldig att inleda ett formellt granskningsförfarande. Detta argument står i kontrast till sökandens ståndpunkt, vilken grundar sig på rättspraxis från tiden innan förordning nr 659/1999 trädde i kraft i april 1999. Kommissionen har särskilt gjort gällande att den i fall då ett stöd inte har anmälts enligt artikel 10.2 i förordning nr 659/1999 har rätt att erhålla nödvändiga upplysningar från den berörda medlemsstaten utan att dessförinnan inleda förfarandet enligt artikel 88.2 EG.
- 164 Förstainstansrätten påpekar att den omtvistade statliga åtgärden i det nu aktuella fallet hade anmälts endast i den delen den innebar ett undantag för Nordirland, och inte såvitt avser avgränsningen av AGL:s tillämpningsområde, vilken är den enda fråga som är aktuell i förevarande mål.
- 165 I detta avseende skall det betonas att kommissionens skyldighet att först granska ett eventuellt olagligt stöd tillsammans med den berörda medlemsstaten och i förekommande fall begära upplysningar av denna (domstolens dom av den 10 maj 2005 i mål C-400/99, Italien mot kommissionen, REG 2005, s. I-3657, punkterna 29 och 30) inte fritar institutionen från skyldigheten att inleda det formella granskningsförfarandet, i synnerhet om den mot bakgrund av de erhållna upplysningarna fortfarande har allvarliga svårigheter att bedöma den ifrågavarande åtgärden. Denna skyldighet följer nämligen direkt av artikel 88.3 EG, såsom denna har tolkats i rättspraxis, och slås dessutom uttryckligen fast i artikel 4.4 jämförd med artikel 13.1 i förordning nr 659/1999 när kommissionen efter en preliminär granskning finner att den olagliga åtgärden föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den gemensamma marknaden (förstainstansrättens dom av den 30 april 2002 i de förenade målen T-195/01 och T-207/01, Government of Gibraltar mot kommissionen, REG 2002, s. II-2309, punkterna 69 och 72).

- 166 Enligt fast rättspraxis är förfarandet enligt artikel 88.2 EG nämligen oundgängligt då kommissionen har allvarliga svårigheter att bedöma om ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen kan följaktligen endast begränsa sig till den preliminära granskningen enligt artikel 88.3 för att godkänna en stödåtgärd, om kommissionen efter en första bedömning är övertygad om att åtgärden inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG eller att åtgärden, om den utgör stöd, är förenlig med den gemensamma marknaden. Om däremot denna första granskning leder kommissionen till den motsatta slutsatsen eller inte gör det möjligt för kommissionen att övervinna alla svårigheter som är förenade med bedömningen av om det ifrågavarande stödet är förenligt med den gemensamma marknaden, är kommissionen skyldig att inhämta alla erforderliga yttranden och i detta syfte inleda förfarandet enligt artikel 88.2 EG (domarna i de ovannämnda målen *Matra* mot kommissionen, punkt 33, och kommissionen mot *Sytraval och Brink's France*, punkt 39, samt förstainstansrättens dom av den 10 maj 2000 i mål T-46/97, *SIC* mot kommissionen, REG 2000, s. II-2125, punkt 71, och av den 15 mars 2001 i mål T-73/98, *Prayon-Rupel* mot kommissionen, REG 2001, s. II-867, punkt 42).
- 167 Skyldigheten att inleda det formella granskningsförfarandet gäller särskilt när kommissionen, efter att ha gjort en tillräckligt omfattande granskning av den omtvistade statliga åtgärden på grundval av de uppgifter som den har erhållit från den berörda medlemsstaten, fortfarande hyser tvivel i fråga om huruvida det förekommer inslag av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG liksom i fråga om huruvida dessa är förenliga med den gemensamma marknaden (domen av den 10 maj 2005 i det ovannämnda målet *Italien* mot kommissionen, punkterna 47 och 48).
- 168 I det aktuella fallet är, i motsats till vad sökanden har hävdat, inte enbart den omständigheten att kommissionen har tagit hänsyn till den berörda medlemsstatens intresse av ett snabbt beslut tillräcklig för att kommissionens beslut att inte inleda det formella granskningsförfarandet skall kunna presumeras vara grundat på andra kriterier än att det inte har funnits några allvarliga svårigheter att göra en bedömning.
- 169 Såvitt avser enkätundersökningen som inleddes den 9 december 2002, det vill säga efter det att kommissionen hade antagit det omtvistade beslutet, kan denna inte

beaktas vid bedömningen av om beslutet är rättsenligt. Enligt fast rättspraxis skall, vid talan om ogiltighet, kommissionens komplicerade bedömningar nämligen bedömas enbart mot bakgrund av de upplysningar som kommissionen hade tillgång till när den gjorde bedömningarna (förstainstansrättens domar av den 6 oktober 1999 i mål T-110/97, Kneissl Dachstein mot kommissionen, REG 1999, s. II-2881, punkt 47, och i mål T-123/97, Salomon mot kommissionen, REG 1999, s. II-2925, punkt 48).

- 170 Härav följer att de enda godtagbara argument beträffande de påstådda inkonsekvenserna vid avgränsningen av AGL:s tillämpningsområde som sökanden har anfört till stöd för den aktuella grunden sammanfaller med dem som sökanden har anfört till stöd för grunden att kommissionen har åsidosatt artikel 87.1 EG.
- 171 Såsom förstainstansrätten redan har slagit fast ingår avgränsningen av det materiella tillämpningsområdet för en miljöskatt såsom AGL i den behörighet som innehas av den berörda medlemsstaten, vilken har rätt att fritt fastställa sina prioriteter på området för miljöpolitik (se punkterna 115 och 116 ovan). I detta sammanhang följer det av det ovan anförda (se punkterna 138 och 139 ovan) att kommissionen kunde finna att det inte fanns några tvivel om att avgränsningen av AGL:s materiella tillämpningsområde var fri från inslag av statligt stöd utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning. Undantaget för export kunde i övrigt utan tvekan motiveras med hänsyn till att AGL är en indirekt skatt (se punkterna 152 och 153 ovan). Under dessa förhållanden innebär inte High Court of Justices dom av den 19 april 2002 eller intervenientens förklaring att valet att undanta vissa material från beskattning med AGL hade styrts av önskan att bevara de berörda sektorernas internationella konkurrenskraft och inte heller den påstådda komplexiteten i avgränsningen av den berörda marknaden, omständigheter som åberopats av sökanden, att det fanns allvarliga svårigheter såvitt avser bedömningen av AGL mot bakgrund av selektivitetskriteriet.
- 172 Kommissionen har följaktligen inte överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning i det att den fann att kontrollen enligt artikel 87.1 EG inte — vare sig såvitt avser avgränsningen av AGL:s materiella tillämpningsområde eller

undantaget för export — var förenad med någon allvarlig svårighet som medförde en skyldighet för kommissionen att inleda det formella granskningsförfarandet.

- 173 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på den grunden att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att inleda det formella granskningsförfarandet.

Huruvida kommissionen har åsidosatt sina skyldigheter vid den preliminära granskningen

Parternas argument

- 174 Sökanden har anfört att kommissionen inte har gjort en snabb och opartisk granskning av sökandens klagomål. Kommissionen har för övrigt i svaromålet medgett att den fattade det omtvistade beslutet snabbt på begäran av intervenienten.

- 175 Vidare innehöll det omtvistade beslutet ingen tillräcklig motivering till kommissionens beslut att avslå klagomålet. Kommissionen utredde inte de inkonsekvenser som sökanden hade påvisat i sitt klagomål, såsom att sekundära material som uppkommer vid produktion av icke beskattad kalksten beskattas eller att skifferlera som utvinns för att användas som ballast inte beskattas. Vad i övrigt gäller exporten innehöll det omtvistade beslutet ingen utredning av frågan om undantaget för export av material av låg kvalitet.

- 176 Kommissionen har tillbakavisat denna argumentation. Den har invänt att samtliga frågor som togs upp i klagomålet, för övrigt identiska med dem som togs upp i det första klagomålet, utreddes i det omtvistade beslutet. Endast tidsaspekten förklarar att sökandens klagomål inte nämns i skäl 3 i det omtvistade beslutet, där det ursprungliga klagomålet nämns.

Förstainstansrättens bedömning

- 177 När utomstående berörda har lämnat in klagomål till kommissionen avseende statliga åtgärder som inte har anmälts i enlighet med artikel 88.3 EG är institutionen enligt rättspraxis skyldig att under den preliminära granskning som föreskrivs i denna bestämmelse, i intresse av en korrekt tillämpning av de grundläggande bestämmelserna om statligt stöd i fördraget, göra en snabb och opartisk granskning av dessa klagomål (domarna i de ovannämnda målen kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 62, och SIC mot kommissionen, punkt 105).
- 178 I det aktuella fallet har sökanden inte anfört någon beaktansvärd omständighet som ger anledning att anta att kommissionen inte har utrett ärendet i tillräcklig omfattning. Tvärtom framgår det av handlingarna i ärendet att kommissionen anmodade Förenade kungarikets myndigheter att inkomma med sina synpunkter på de huvudsakliga anmärkningarna i det första klagomålet — i princip identiska med anmärkningarna i sökandens klagomål — och att kommissionen begärde ytterligare upplysningar av nämnda myndigheter, vilka tillhandahölls i den ovannämnda skrivelsen av den 19 februari 2002. Mot denna bakgrund och i avsaknad av andra uppgifter, kan inte enbart den omständigheten att det omtvistade beslutet antogs snabbt leda till slutsatsen att ärendet inte utreddes i tillräcklig omfattning.
- 179 Det skall i övrigt påpekas att kommissionen i enlighet med principen om god förvaltningssed tillställde sökanden det omtvistade beslutet, vilket var riktat till den

berörda medlemsstaten. I detta beslut anges, såsom förstainstansrätten redan har funnit (se punkterna 144, 145 och 155 ovan), i tillräcklig omfattning skälen för beslutet att inte godta anmärkningarna i sökandens klagomål.

180 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på den grunden att kommissionen har åsidosatt sina skyldigheter vid den preliminära granskningen.

181 Mot bakgrund av samtliga ovannämnda omständigheter ogillas talan i sin helhet.

Rättegångskostnader

182 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

183 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna skall medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall därför bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.**
- 3) **Intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 september 2006.

E. Coulon

J. Pirrung

Justitiesekreterare

Ordförande

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten	II - 2800
Finance Act 2001	II - 2801
Det administrativa förfarandet och tvisten vid den nationella domstolen	II - 2802
Det omtvistade beslutet	II - 2804
Förfarandet	II - 2807
Parternas yrkanden	II - 2808
Huruvida talan kan tas upp till sakprövning	II - 2809
Parternas argument	II - 2809
Förstainstansrättens bedömning	II - 2812
Prövning i sak	II - 2819
Huruvida kommissionen har åsidosatt artikel 87.1 EG och huruvida beslutet är bristfälligt motiverat	II - 2819
Parternas argument	II - 2819
Förstainstansrättens bedömning	II - 2828
— AGL:s materiella tillämpningsområde	II - 2830
— Undantaget för export	II - 2843
Huruvida kommissionen har åsidosatt skyldigheten att inleda det formella gransk- ningsförfarandet	II - 2845
Parternas argument	II - 2845
Förstainstansrättens bedömning	II - 2847
Huruvida kommissionen har åsidosatt sina skyldigheter vid den preliminära gransk- ningen	II - 2850
Parternas argument	II - 2850
Förstainstansrättens bedömning	II - 2851
Rättegångskostnader	II - 2852